

Gıda Koruyucusu Olarak Sorbik Asit ve Tuzları :

III. Bakterilere Etkisi

Doç. Dr. Merih KIVANÇ

A. Ü. Fen - Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü — ESKİSEHIR

ÖZET

Sorbik asit ve tuzları, bakterilerin gelişmesini, bazı bakterilerin spor ve toksin oluşumunu engellemekte veya geciktirmektedir. Bu engelleyici etki bakteri tür ve şuslarına göre değişmektedir. Ancak bazı bakteriler sorbatlara direnç gösterir ve hatta kullanabilirler. Sorbatlar ile bakteri gelişmesinin engellenmesi transport sistemlerinin ve enzimlerin inhibisyonu, hücre zarının değişimi ve hücre içine proton akışı ile olabilmektedir.

SUMMARY

Sorbic acid and its salts inhibit or delay the growth of bacteria, sporeformers and toxin production of some bacteria. This inhibitory effects varies due to the species and the strains of bacteria. Some of bacteria resist to sorbate existence and are even able to metabolize sorbate. Inhibition of bacterial growth by sorbate may result from alteration of cell membranes, inhibition of transport systems and key enzymes, creation of a proton flux into the cell.

GİRİŞ

Sorbik asit ve tuzları gıda koruyucusu olarak geniş ölçüde kullanılmaktadır. Sorbatların antimikrobiyal etkileri ve etkili olarak kullanılabilen dozları uzun zaman incelenmiştir (1-3). Sorbatlar ile süt ürünlerleri, fırın ürünlerleri, maya ve isebe ürünleri, bazı balık ve et ürünlerleri, sos ve margarin gibi gıdalar korunmaktadır. Sorbatların genellikle maya ve küflere daha etkili olduğu kabul edilerek küflere olan etkisi bakterilere göre daha fazla incelenmiştir (1-4). Ancak son zamanlarda gerek gıdalarla gerek model sistemlerde yapılan çalışmalar sorbatların bakterilerin gelişmesini de inhibe ettiğini göstermiştir.

Gıda maddelerinin bozulmasında bakteriler önemli rol oynamaktadır. Bu bakterilerden *Staphylococcus aureus*, *Escherichia coli*, *Clostridium botulinum*, *Clostridium perfringens*, *Vibrio parahaemolyticus*, *Bacillus cereus* gibi türler tüketici sağlığı açısından da tehlikeli olmaktadır (5). Genellikle et ve ürünlerinin konutmasında kullanılan nitritin son zamanlarda korsinojenik ve mutajenik etkisi olduğu ileri sürülmüş, bu maddenin ürünlerde kullanılmaması istenmemektedir (6-8). Bunun sonucu olarak diğer antimikrobiyal maddelerle özellikle sorbik asit ve tuzlarının bazı işlenmiş et ürünlerinde kullanılan nitritin tamamen veya kısmen yerini alması düşünüldüğünden son yıllarda bu konudaki çalışmalar hızla artmıştır.

Sorbik asit ve tuzları balık ve balık ürünlerinin taze olarak saklanması ve balıkları bozucu mikroorganizmaların gelişmesinin engellenmesinde de kullanılmaktadır (9, 10). *Proteus morganii*, *Enterobacter aerogenes*, *Klebsiella pneumoniae* ve *Hafnia alvei*'nin belli şusları depolama sırasında bazı balık çeşitleri içinde çoğalarak histamin miktarını artırmaktadır (11-15). Yüksek miktarlarda histamin içeren balıkların tüketimi ise histamin zehirlenmesine yol açmaktadır (16, 17). Bakteriyal histamin üretimi de sorbatlarla engellenebilmektedir (18).

Sorbat uygulaması gıda maddelerinin raf ömrünü de uzatmaktadır (9, 19, 20).

Bu derlemede, sorbatların bakterilerin gelişmesine, spor ve toksin oluşumuna etkileri ile bakteriler tarafından kullanılması ve sorbatların etki mekanizması hakkında bilgiler gözden geçirilmiştir.

BAKTERİLERE ETKİSİ

İlk yapılan çalışmalarla sorbatların bakteriler üzerine etkisinin çok az veya hiç olmadığı ileri sürülmüştür (3, 6, 21). Ancak son yıllarda yapılan çalışmalarla sorbatların bakteriler üzerine etkili olduğu görülmüştür (8, 9, 22).

Tablo 1'de görüldüğü gibi sorbatlar gram pozitif, gram negatif, katalaz pozitif ve katalaz

Tablo 1. Sorbatlar tarafından inhibe edilen bakteriler.

<i>Acetobacter aceti</i>	<i>Propionibacterium shermani</i>
<i>Acetobacter xylinum</i>	<i>Proteus morganii</i>
<i>Achromobacter sp.</i>	<i>Proteus vulgaris</i>
<i>Acinetobacter sp.</i>	<i>Pseudomonas aeruginosa</i>
<i>Alcaligenes spp.</i>	<i>Pseudomonas fragi</i>
<i>Bacillus cereus</i>	<i>Pseudomonas fluorescens</i>
<i>Bacillus polymyxa</i>	<i>Pseudomonas putrefaciens</i>
<i>Bacillus stearothermophilus</i>	<i>Salmonella heidelberg</i>
<i>Bacillus subtilis</i>	<i>Salmonella montevideo</i>
<i>Bamboo bacter Jejuni</i>	<i>Salmonella typhimurium</i>
<i>Clostridium botulinum</i>	<i>Salmonella Typhi</i>
<i>Clostridium perfringens</i>	<i>Salmonella enteritidis</i>
<i>Clostridium sporogenes</i>	<i>Sarsina lutea</i>
<i>Enterobacter aerogenes</i>	<i>Serratia marcescens</i>
<i>Escherichia coli</i>	<i>Streptococcus thermophilus</i>
<i>Klebsiella pneumoniae</i>	<i>Streptococcus cremoris</i>
<i>Lactobacillus bulgaricus</i>	<i>Streptococcus lactis</i>
<i>Micrococcus sp.</i>	<i>Staphylococcus aureus</i>
<i>Propionibacterium zeae</i>	<i>Vibrio parahaemolyticus</i>
<i>Propionibacterium freudenreichii</i>	<i>Yersinia enterocolitica</i>

negatif, aerob, anaerob, termofilik, mezofilik ve psikrofilik mikroorganizmalara karşı etkili olarak kullanılabilmektedir (8, 18, 39).

Bakterilerin gelişmesini 10-10000 µg/ml arasında değişen miktarlarda sorbik asit engellemektedir (36). Sorbatlara en dirençli bakteriler *Lactobacillus* sp. ve *Clostridium* sp. dir.

Hamdan ve ark. (25) % 0,1 ve % 0,05 potasyum sorbat uygulanan ve 45°C de inkübe edilen *Lactobacillus bulgaricus* ve *Streptococcus thermophilus* kültürlerinde gelişmenin geçtiği ve asit üretiminin azaldığını bildirmiştir. *Propionibacterium shermani*, *Streptococcus cremoris* ve *Streptococcus lactis*'nın gelişmesini sırasıyla 200, 500 ve 1000 ppm sorbik asit engellemiştir (89). Sorbik asidin % 0,05 - % 0,1 konsantrasyonları laktik asit fermentasyonunu önlemiştir (40).

Salmonella ve *Escherichia coli*'yi pH 5,0 de % 0,75 sorbik asit 37°C de 48 saatte inhibe ederken % 0,075 sorbik asit bakteriyostatik bir etki göstermiştir (22). % 0,3 sorbik asit pH 5,0 de besiyerinde 37°C de *S. typhimurium*'u 12 saatte inhibe etmiştir (24). % 0,25

potasyum sorbat ise 25°C de *S. typhimurium*'un gelişmesini engellemiştir (32). *Pseudomonas fluorescens*'in iki suşunun gelişmesi pH 5,5'de % 0,05 sorbat ile engellenmiştir (27). Robach (29) *Pseudomonas putrefaciens*'in triptik soy buyyonda pH 6 da % 0,2 potasyum sorbat ile gelişmesinin engellendiğini bildirmiştir. Lahellec ve ark. (23) beyin kalp infüzyonu besiyerinde (BHI) *Staphylococcus aureus*'un gelişmesini pH 5,0 de % 1 sorbat engellerken pH 7 de % 5 sorbat varlığında bile *S. aureus*'un geliştiğini bildirmiştir. % 0,25 potasyum sorbat pH 6,0 da BHI'da *S. aureus*'a ekli olmamıştır. % 0,26 potasyum sorbat ise *S. eureus*'un gelişmesini yavaşlatmıştır (32, 34). Triptik soy buyyonda % 0,1 ve % 0,2 sorbat pH 5,5 da *Salmonella* ve *Yersinia enterocolitica* için bakteriyostatik bir etki göstermiştir (22). Steve ve Speckhard (18) % 0,5 potasyum sorbat ve histidin bulunan triptik soy buyyonda *Klebsiella pneumoniae* ve *Proteus morganii*'nin histamin üretimini ve gelişmesini hem 10°C hemde 32°C de engellediğini bildirmiştir. Davidson ve ark. (41) potasyum sorbatın tek başına veya tersiye butilhidrokinon (TBHQ) veya butililen-

miş hidroksianisol (BHA) ile birlikte *S. aureus* ve *S. typhimurium*'un gelişmesini triptik soy buyyonda engellediğini bildirmiştir. *S. aureus* ve *S. typhimurium*'un gelişmesi 1000 ppm potasyum sorbat tarafından kısmen inhibe edilirken buna 150 ppm BHA'nın ilavesiyle her iki bakteride tamamen inhibe edilmiştir. Labocco ve Martin (42) % 3 NaCl ve % 0,3 potasyum

sorbatın *S. typhimurium*'un gelişmesini engelle-liğini bildirmiştirlerdir.

Gıdalarda bakteri gelişimini önlemek için kullanılan potasyum sorbat miktarı genellikle 500-3000 µg/g'dır. Bunun üstündeki miktarlar gıdalarda bazı tad problemlerine neden olabilmektedir (Tablo 2).

Tablo 2. Gıdalarda sorbatlar ile bakteriler gelişmesinin engellenmesi

Gıda	Potasyum sorbat Konsantrasyonu (ppm)	Gelişmesi önlenen veya geciktirilen mikroorganizma	Kaynak No:
Kabak tatlısı	1000 - 2000	<i>B. cereus</i> , <i>Salmonella</i> <i>thyphimurium</i> , <i>S. aureus</i>	32,33
Tereyağ	1000	Kolifomlar, <i>E. coli</i>	43 - 44
Yağsız Süt	1000	<i>Pseudomonas</i> sp..	45
Kür edilmemiş Sosis	1000	<i>S. aureus</i> , <i>C. botulinum</i> <i>C. perfringens</i> , Toplam	26
Sosis	2600	canlı bakteri	
Sosis	2600	<i>Salmonella</i>	45
Taze et	% 10 daldırma	Psikofilik	47
Bütün piliç	% 5 daldırma	<i>S. typhimurium</i> <i>S. aureus</i>	19,20 48,49
Tavuk	2600	Total bakteri	51
Hindi ürünler	2600	Psikofilik	52
Hindi Ürünleri	2500	<i>S. aureus</i> , <i>E. coli</i> <i>Salmonella</i>	50
Deniz ürünü	1000 (S.A)	<i>V. parahaemolyticus</i>	29

Tereyağında potasyum sorbat koliform sayısını azaltmıştır. Özellikle düşük sıcaklıkta daha etkili olmuştur (42). Kaul ve ark. (44) % 0,1 potasyum sorbatın tek başına ve % 0,1 potasyum sorbat ile % 2 sodyum klorürün tereyağında *E. coli*'nin gelişmesini 5 ve —18°C de depolamada azalttığını bildirmiştir.

Çiğ hindi etindeki doğal mikroflora 1000 ppm potasyum sorbattan etkilendememiş ancak pişmiş hindi etinde *S. typhimurium* inokule edildiğinde 8 günlük depolamada aynı miktar potasyum sorbat *S. typhimurium*'un azalmasına

sebep olmuştur (53). Yine pişmiş hindi etlerinin % 0,1 sorbatla muamelesi *S. typhimurium*'un sayısında azalmaya sebep olmuştur (48). Vakumla paketlenmiş hindi ürünlerinde % 0,25 potasyum sorbat enteropathogenik *E. coli*, *Salmonella* ve *S. aureus*'un gelişmesini 10°C de 10 günlük inkübasyon süresince engellemiştir (50). Kümes hayvanlarının etlerinde *P. fluorescen* ve *P. fragi*'nın gelişmesine potasyum sorbat etkili olmuştur (48), % 1,30 ve % 0,65 tuz ve % 0,26 potasyum sorbat uygulaması kümes hayvanlarını etlerinde *Clostridium sporogenes*'in gelişmesini engellemiştir (36).

Sorbatlar et ürünlerinde *C. botulinum*'un gelişmesini ve toksin oluşumunu engellemekte ve geciktirmektedir. Kür edilmemiş sosislerde *C. botulinum*'un toksin meydana getirme süresini potasyum sorbat uzatmaktadır (26). 20°C ve 4°C de depolanan sosislerde % 0,2 potasyum sorbat uygulaması 9 günlük inkübasyon süresinde *C. perfringen*'in gelişmesini engellemiştir (54). Potasyum sorbatla muamele edilmiş domuz etinde *C. botulinum*'un toksin oluşturmmasını geciktirmiştir (36, 55). Tavuk etinden yapılmış sosis karışımında *C. botulinum*'un toksin üretimini sorbik asit ve nitrit kombinasyonu engellemiştir (56). Huhtanen ve ark. (57) sorbik asidin antibotulinal etkisini bildirmiştir. % 0,4 sorbik asit veya % 0,52 potasyum sorbat kırılmış jambonlarda 30°C de 180 gün inkübasyon süresinde *C. botulinum*'un toksin üretimini inhibe etmiştir. *C. botulinum*'un aynı inhibisyonu % 0,26 sorbat ve % 0,08 H₃PO₄ veya % 0,20 sorbik asit ve % 0,04 H₃PO₄ ile elde edilmiştir (58). 30 μM potasyum sorbat ve 100 μM NaNO₂ sinerjistik etki göstererek *C. botulinum* PA 3679'un gelişmesini 34°C de pH 6 da inhibe etmiştir, 30 μM sorbat tek başına pH 6 da PA 3679'a bakterisidal etkili olarak bulunmuştur (59). Asit ortamda NaCl veya fosfatlarla kombine edilen sorbat, halen kullanılan nitrit seviyeleri kadar *C. botulinum*'un gelişmesini ve toksin oluşumunu engellemiştir (4, 55). Sorbat veya sorbat - nitrit kombinasyonları *C. botulinum*'a inhibitör etkili olarak bulunmuştur (7, 28, 31, 55, 60-65).

Vakumla paketlenen etlerde potasyum sorbat *Yersinia enterocolitica*'nın gelişmesini engellemiştir (38).

Deniz ürünlerinde, 1,1°C de depolamada % 1,0 sorbatta canlı mikroorganizma sayısı azalmıştır. % 0,1 potasyum sorbat uygulamasında ise depolamadan 7 gün sonra sadece *Pseudomonas* türleri kalmıştır (56). % 0,1 potasyum sorbat uygulaması deniz ürünlerinin bakterilerin gelişmesini engelleyerek ürünlerin raf ömrünü uzatmıştır (67-69).

SPOR FORMULARININ ENGELLENMESİ

Sorbatlar bakterilerin spor formlarını besiyerinde ve gıda içinde inhibe ederler. *Bacillus cereus* ve *C. botulinum* ile *C. sporogenes*'in

spor oluşumu potasyum sorbat ile engellenmiştir (4, 21, 56, 70, 71). Sofos ve ark. (56, 72) 27°C de inkübe edilen çeşitli etlere ve soya fasulyesi proteinine aşılanan *C. botulinum* sporlarının sorbik asit ile inhibe edildiğini bildirmiştir. *B. cereus* ve *C. botulinum* 62 A'nın spor oluşumu sırasıyla mililitreye 3900/μg ve 5200 μg potasyum sorbat ile engellenmiştir (70). Seward ve ark. (73) % 1,0-2,0 potasyum sorbatın pH 5,8-6,0 da *C. botulinum* type E'nin spor oluşumunu çok azalttığını bildirmiştir. % 1,72 potasyum sorbat ise pH 6,5 da *C. botulinum* sporlarının çimlenmesini azaltmıştır. % 0,015-0,05 sodyum sorbat pH 6,0 da *Bacillus* spp. den sporlarından vejatatif hücrelerin oluşmasına izin vermiş fakat onların coğalmasını engellemiştir (36).

Bazı *C. botulinum* suşlarında sporların çimlenmesi potasyum sorbat tarafından inhibe edilememektedir (4, 21). Suşlar arasındaki bu farklılık genetik karakterleri yüzünden olabileceği gibi aynı suşun spor stüpsansiyonları arasındaki farklılık sebebiyle olabilir (21).

SORBATLARI KULLANIM VE DIRENC

Bazı bakteriler sorbatların yüksek dozlarında bile gelişebilir ve onları indirgeyerek metabolize edebilirler (22, 54, 74).

Liewen ve Marth (22) bazı laktik asit bakterilerinin sorbatı 2,4-hekzadien-1-ol ve 3,5-hekzadien-2-ol gibi bileşiklere indirgediğini bildirmiştir. *L. plantarum*, *S. lactis*, *Acetobacter* sp. bazıları karbon kaynağı olarak sorbik asidi kullanabilirler (22).

Sorbik asidin inhibitör olmayan konsantrasyonları besiyerinde pH 7 de *C.A. botulinum* PA 3679'un gelişmesini stümüle etmiştir (59).

Alkalın şartlar altında belli *Clostridium*'lar için sorbik asit besin maddesi olarak hizmet edebilir. Ayırmamış sorbik asit H iyonlarını hücre içinde serbest kalır. Hücre içindeki hidrojen iyon konsantrasyon inhibitör olamayacak kadar düşük seviyede olduğu zaman asidin anyonik kısımları substrat gibi hizmet eder ve *Clostridium*'un gelişmesini artırır (75).

Sorbik asidin katalaz pozitif mikroorganizmala, katalaz negatif laktik asit bakterilerine ve bazı *C. botulinum* suşlarına etki etmediği bildirilmiştir (4, 21).

SORBAT İLE İNHİBİSYON MEKANİZMASI

Sorbik asit ve tuzları mikrobiyal gelişmeyi önlemekte veya geciktirmektedir. Ancak bunun nasıl olduğu henüz tam olarak açık değildir. Bazı araştırmacılar dehidrogenaz, proteinaz ve katalaz gibi enzim sistemlerinin inhibe edilmesine veya çeşitli transport sistemlerinin engellenmesine bağlamaktadır (76-81). Bir görüşe göre, muhtemelen yağ asitlerinin β -oksidasyonunda rol alan dehidrogenaz enzim sistemini sorbik asit inhibe eder. Enzim sisteminin inaktive edilmesi mikroorganizma hücresinin metabolizmasının bozulmasına, buda organizmanın ölümüne neden olmaktadır (22). York ve Vaughn (78), sorbik asidin fumeraz, aspartaz, suksinik dehidrogenaz gibi sülfidril ihtiyaca eden enzimleri inhibe ettiğini ileri sürmüştür. Sorbik asit bu enzimlerdeki sistinin tiyol grubu ile reaksiyona girerek enzimleri inhibe ettiğini bildirmiştir. Yine benzer mekanizma ile *E. coli*'nın α -ketoglutarat dehidrogenaz, izositrat dehidrogenaz ve malat dehidrogenaz enzimleri inhibe edilmiştir (79). York ve Vaughn (78), sorbik asidin mevcudiyetinde oksidatif fosforilizasyonun azaldığını bulmuştur. Bu enzimler üzerine sorbat etki eder ve hücredeki ATP miktarı azalır (76).

Bazı araştırmacılar ise, sorbik asidin solunumu engelleyeceğini ileri sürmüştür. Sorbat koenzim A ve asetat ile tamamen birleşebilir. Bu durum Coenzim A ile ilgili enzim reaksiyonlarının engellenmesine sebep olur (22). Azukas ve ark. (81) sorbatın enolaz enzimini inhibe ettiğini bildirmiştir. Sorbik asit hücre içindeki enzimleri hibe ederek oksidatif fosforilizasyonu engeller ve yüksek sorbik asit konsantrasyonları ise —ketoglutarat'ın α aminasyonunu inhibe ederek anaerobik gelişmeyi engellediğini bildirmiştir (78).

Pseudomonas fluorescens'in RNA, DNA ve protein sentezi % 0,4 sorbat ile engellenmiştir (36). Sorbat ile trimetilamin-N-okside reduktaz, katalaz ve proteinaz enzimleri inhibe edilmiştir (36, 80).

Başka bir görüşe göre ise, sorbatın inhibitör aktivitesi, ayırmamış sorbik asitten H⁺ iyonlarının hücre içinde serbest kalması yüzündendir. Ayırmamış sorbik asit putrefaktif anaerob (PA) 3679 ve proteolitik *Clostridium* türlerinin vejetatif hücrelerinde pH'ı düşürmektedir. Bu durum amino asit transportu gibi hücrelerin aktivitesine enerji veren protonmotif güçlerin azaltır (75). Yine sorbik asitin *E. coli*'nin hücreler arasındaki ve hücrelerin pH'sını düşürdüğü gösterilmiştir (81, 82).

Sorbat uygulama bakteri hücrelerinin şeklinin bozulmasına neden olmaktadır. Seward ve ark. (73), *C. botulinum* tip E'nin gelişmesinin pH 5,7-5,8'de % 1-2 sorbat ile inhibe edildiğini ve pH 7,0-7,2 de ise aynı seviyede sorbatın gelişmeyi engellemeyi fakat hücrelerin şekillerinin bozulduğunu ve hatalı hücre bölünmesine sebep olduğunu bildirmiştir.

Sorbik asidin inhibisyon mekanizması ile ilgili olarak ileri sürülen fikirlerin hiçbirini tam açık değildir. Sorbik asidin inhibisyon mekanizması mikroorganizmaya bağlı olarak değişmektedir.

Sonuç olarak, sorbik asit ve tuzları uygun şartlar altında (pH, sıcaklık, ortam vb.) bakterilerin gelişmelerini ve bazı bakterilerin spor ve toksin oluşturmalarını engelleyerek gıdalara bozulmadan uzun süre saklanabilmesini sağlayabilir. Ancak yine bazı bakterilerin sorbatlara direnç göstereceklerini ve onları parçalayarak metabolize edebileceklerini unutmamak gereklidir.

K A Y N A K L A R

1. Lueck, E. 1976. Flavours Food Addit., 7: 122-124, 127.
2. Lueck, E. 1980. Antimicrobial Food Additives. Characteristics, Uses, Effects, Springer-Verlag Publ. Co. Berlin - Heidelberg - New York.
3. Sofos, J.N. and Busta, F.F. 1981. J. Food Prot. 44: 614-622.
4. Sofos, J.N., Busta, F.F., Allen, C.E. 1979. Appl. Environ. Microbiol., 37: 1103-1109.
5. Anonymous, 1983. Food Technology, 42: 181-200.

6. Sofos, J.N., Busta F.F. 1981. Food Technol., 34: 244 - 251.
7. Marriott, N.C., Lechowich, R.V., and Pierson, M.D. 1981.
8. Robach, M.C. and Sofos, J.N. 1982. J. Food Prot., 45: 374 - 383.
9. Robach, M.C. 1980. Food Technol., 34: 81 - 84.
10. Debereve, J.M. and Voter, J.P. 1972. J. Appl. Bacteriol., 35: 351 - 353.
11. Behling, A.R., and Taylor, S.L. 1982. J. Food Sci., 47: 1311 - 1314, 1317.
12. Karolous, J.J., Leblanc, D.H., Marsh, A.J., Mshar, R., and Fungalack, T.H. 1985. J. Food Prot., 48: 166 - 168.
13. Omura, Y., Price, R.J. and Olcott, H.S. 1978. J. Food Sci., 43: 1779 - 1781.
14. Taylor, S.L., Guantz, L.S., Leatherwood, M. and Lieber, E.R. 1979. Appl. Environ. Microbiol., 37: 274 - 278.
15. Taylor, S.L., Guthertz, L.S., Leather wood, M., Tillman, F., and Lieber, E.R. 1978. J. Food Safety., 1: 173 - 187.
16. Merson, M.H., Baine, W.B., Gangarosa, E.J., and Swanson, R.C. 1974. J. Am. Med. Assoc., 228: 1268 - 1269.
17. Murray, C.K., Hobbs, G., and Gilbert, R.J. 1982. J. Hyg. Camb., 88: 215 - 220.
18. Steve, L.T. and Speckhard, M.W. 1984. J. Food Prot., 47: 508 - 511.
19. Cunningham, F.E. 1979. J. Food Sci., 44: 863 - 865.
20. Robach, M.C. 1979. J. Food Prot., 42: 855 - 858.
21. Blocher, J.C., Busta, F.F. and Sofos, J.N. 1982. J. Food Sci., 47: 2028 - 2032.
22. Liewen, M.B., and Marth, B.H. 1985. J. Food Prot., 48: 364 - 375.
23. Lahellec, C., and Fung, D.D.C. and Cunningham, F.E. 1981. J. Food Prot., 44: 531 - 534.
24. Park, H.S., Marth, E.H. and Olson, N.F. 1970. J. Milk Food Technol., 33: 383 - 388.
25. Hamdan, I.Y., Deane, D.D. and Kunsman, J.E. Jr. 1971. J. Milk Food Technol., 34: 307 - 311.
26. Tompkin, R.B., Christiansen, L.N., Shaparis, A.B. and Bolin, H. 1974. Appl. Microbiol., 28: 262 - 264.
27. Robach, M.C. 1978. J. Food Sci., 43: 1886 - 1887.
28. Robach, M.C., Hickey, C.S. 1978. J. Food Prot., 41: 699 - 702.
29. Robach, M.C. 1979. J. Food Prot., 42: 312 - 313.
30. Sofos, J.N., Busta, F.F., Bhothipaksa, K., Allen, C.E., Robach, M.C. and Paquette, M.W. 1980. J. Food Sci., 45: 1285 - 1292.
31. Huntanen, C.N. and Feinberg, J.I. 1980. J. Food Sci., 45: 453 - 457.
32. Wyat, C.J. and Guy, V.H. 1981. J. Food Prot., 44: 418 - 421.
33. Wyat, C.J. and Guy, V.H. 1981. J. Food Prot., 44: 422 - 424.
34. Parada, J.L., Chrife, J. and Magrini, R.C. 1982. J. Food Prot., 45: 103 - 1037.
35. Gilliland, S.E., Ewell, H.R. 1983. J. Dairy Sci., 66: 895 - 901.
36. Sofos, J.N., Pierson, M.D., Blocher, J.C. and Busta, F.F. 1986. Int. J. Food Microb., 3: 1 - 17.
37. Akgil, A., Kivanc, M. 1989. Doğa TU Tar. ve Or. D., 1: (Basimda)
38. Myers, B.R., Marshall, R.T., Edmonds, J.E. and Anderson, M.E. 1981. J. Food Prot., 44: 797.
39. Noor dervliet, P.F., Brocades, G. and Deft, N.V. 1978. Nordeuropaeisk mejeritidsskrift, 4: 121 - 127.
40. Oysun, G. 1986. Ayranın sorbik asit ile muhafazası. Gıda Sanayiinin Sorunları ve Serbest Bölgelerin Gıda Sanayinine Beklenen Etkileri Sempozyumu, Adana, 275 - 284.
41. Davidson, P.M., Brekke, C.J. and Branen, A.L. 1981. J. Food Sci. 46: 314 - 316.
42. Larocca, K.A. and Martin, S.E. 1981. J. Food Sci. 46: 568 - 570.
43. Kaul, A., Singh, J. and Kulila, R.K. 1979. J. Food Prot., 42: 656 - 657.
44. Kaul, A., Singh, J. and Kulila, R.K. 1981. J. Food Prot., 44: 33 - 34.
45. Moustafa, H.H. and Collins, E.B. 1969. J. Dairy Sci., 52: 335 - 340.
46. Rice, K.M. and Pierson, M.D. 1982. J. Food Sci., 47: 1615 - 1617.
47. Greer, G.G. 1982. J. Food Prot., 45: 82 - 83.
48. Robach, M.C. and Ivey, F.J. 1978. J. Food Prot., 41: 284 - 288.
49. To, E.C. and Robach, M.C. 1980. Poultry Sci., 59: 726 - 730.
50. To, E.C. and Robach, M.C. 1980. Food Technol., 35: 543 - 546.
51. Bushway, A.A., Ficker, N. and Jen, C.W. 1982. J. Food Sci., 47: 858 - 860, 863.
52. Robach, M.C., To, E.C., Meydav, S. and Cook, C.F. 1980. J. Food Sci., 45: 638 - 640.
53. Mored, M.M., Branen, A.L., and Brekke, C.J. 1982. J. Food Prot., 45: 1038 - 1040.
54. Vareltzis, K., Buck, E.M., Labbe, R.G. 1984. J. Food Prot., 47: 532 - 536.
55. Ivey, F.J., Shaver, K.J., Christiansen, L.N. and Tampkin, R.B. 1978. J. Food Prot., 41: 621 - 625.

56. Sofos, J.N., Busta, F.F., and Allen, C.E. 1979. *J. Food Prot.*, 42: 739 - 770.
57. Muhtanen, C.N., Talley, F.B., Feinberg, J.I. and Phillips, J.G. 1981. *J. Food Sci.*, 46: 1796 - 1800.
58. Muhtanen, C.N., Feinberg, J.I., Trenchard, H. and Phillips, J.G. 1983. *J. Food Prot.*, 46: 807 - 810.
59. Ronning, I.E. and Frank, H.A. 1988. *J. Food Prot.*, 51: 651 - 654.
60. Ivey, F.J. and Robach, M.C. 1978. *J. Food Sci.*, 43: 1782 - 1785.
61. Nelson, K.A., Busta, F.F., Sofos, J.N. and Wagner, M.K. 1983. *J. Food Prot.*, 46: 846 - 850.
62. Blocher, J.C. and Busta, F.F. 1983. *J. Food Sci.*, 48: 574 - 575, 580.
63. Hallerbach, C.M. and Potter, N.N. 1981. *J. Food Prot.*, 44: 341 - 346.
64. Sofos, J.N., Busta, F.F. and Allen, C.E. 1979. *J. Food Sci.*, 44: 1662 - 1667.
65. Robach, M.C. and Sofos, J.N. 1982. *J. Food Prot.*, 41: 284 - 288.
66. Chung, Y.M. and Lee, J.S. 1981. *J. Food Prot.*, 44: 66 - 68.
67. Chung, Y.M. and Lee, J.S. 1982. *J. Food Prot.*, 45: 1310 - 1313.
68. Bremmer, H.A. and Statham, J.A. 1983. *J. Food Sci.*, 48: 1042 - 1047.
69. Lynch, D.J. and Potter, N.N. 1982. *J. Food Prot.*, 45: 824 - 828.
70. Smoot, L.A. and Pierson, M.D. 1981. *Appl. Environ. Microbiol.*, 42: 477 - 483.
71. Blocher, J.C. and Busta, F.F. 1983. *Food Technol.*, 37: 89 - 99.
72. Sofos, J.N., Busta, F.F. and Allen, C.E. 1980. *J. Food Sci.*, 45: 7 - 12.
73. Seward, R.A., Deibel, R.H. and Lindsay, R.C. 1982. *Appl. Environ. Microbiol.*, 44: 1212 - 1331.
74. Marshall, D.L. and Bullerman, L.B. 1986. *J. Food Prot.*, 49: 378 - 382.
75. Renning, I.E. and Frank, H.A. 1987. *Appl. Environ. Microbiol.*, 53: 1020 - 1027.
76. Freese, E., Wren, C.W. and Galliers, E. 1973. *Nature*, 241: 321 - 325.
77. Sheu, C.W., Salamon, D., Simmons, J.L., Srevalasani T. and Freese, E. 1975. *Antimicrob Agents Chemother*, 7: 343 - 363.
78. York, G.K. and Vaughn, R.H. 1984. *J. Bacteriol.*, 158: 411 - 417.
79. Rehm, H.J. 1967. *entrabl. Bakteriol. Parasitenk. d II*, 121: 491 - 502.